

Jag minns att jag sommaren 2010 sade upp mig som kassa-biträde på matbutiken Daglivs på Kungsholmen i Stockholm efter att ha jobbat där i ungefär ett år. Jag hade inte rest på ett tag och var nu väldigt sugen på att bege mig ut igen. För pengarna som jag hade tjänat under sommaren köpte jag en enkel bätbiljett till Riga. Jag skulle hälsa på en tjej som bodde där om somrarna. Jag hade två år tidigare lärt känna henne på ett flygplan mellan Tel Aviv och Riga. Vi hade hållit kontakten via nätet. Hon hade växt upp i Riga men emigrerat till Israel i och med Sovjets upplösning i början av 90-talet. Hennes gamla mormor bodde kvar i en sliten förort till Riga, och det var i hennes lägenhet vi bodde. När jag kom fram till Rigas hamn efter att ha åkt färja var det lite stelt. Det var fint sommarväder. Vi åkte och badade, vi åkte till kusten, och vi besökte krigsmuséet. Annars var vi mest i hennes mormors förort. Sista dagen gick vi till Centralmarknaden, och sedan på en stor biograf i närheten, som påminde om Heron City, och såg andra *Twilight* med engelskt tal och lettiska undertexter. Vi köpte biezpiens, ett slags godisar som är gjorda på kvarg och smaksatta i olika smaker och väldigt populära i Baltikum. De var kalla och smälte i munnen. Dagen efter åkte jag till Helsingfors via Tallinn.

På bussen på väg till Tallinn träffade jag två finska tjejer, Suvi och Julia. Jag berättade att jag skulle till Helsingfors och att jag inte hade några planer utöver det. Vi hade sällskap på båten och Suvi sa att jag kunde bo hos henne om jag ville. Jag tackade överraskat ja. Resan till Helsingfors gick ganska fort. På kvällen gick vi ut till en krog som påminde om Debaser. Suvi bodde i en lägenhet i fina kvarter nära havet. På morgonen efter var det lite konstig stämning. Vi åt frukost och kollade på tv. Jag hade sovit på en madrass på golvet och sa att jag inte visste vad jag skulle göra, men att jag nog skulle åka tillbaka till Sverige igen. Suvi erbjöd sig att skjutsa mig till centralstationen. Vi åt frukosten, och sedan åkte vi till Helsingfors centralstation i

Suvis lilla Toyota, och vi sa hejdå. Jag hade ingen telefon, men vi hade addat varandra på FaceBook, så jag kunde skriva om det var något. Hon verkade något lättad att bli av med mig när hon åkte iväg.

Det var mycket varmt och soligt ute och jag kände inte alls för att åka hem till Sverige. Jag skuffade in min väska i ett skåp på stationen och gick därefter ut ur stationen mot torget, utan någon direkt plan över vad jag skulle göra. Jag strosade runt i några timmar och köpte en liten synt i en musikaffär för 50 euro. Jag promenerade bland Helsingfors skivbutiker och köpte en samling med finsk jazz från 60- och 70-talet, utgiven av det legendariska skivbolaget Love Records. Jag åt lunch och promenerade i en park. Jag plockade upp en gratistidning och läste att det ikväll skulle spela några band på klubben Liberté i Berghäll. Jag tyckte att bandet Simba Vibration, som bestod av medlemmar från Finland, Ryssland och Kongo, verkade intressant. De andra banden hette Astro Can Caravan och Brainwave Music Lab. På kvällen gick jag till klubben och betalade inträdet. Simba Vibration spelade först, i källaren. Deras musik gjorde mig lite uttråkad efter några låtar. Det blev paus, och efter pausen spelade Astro Can Caravan och Brainwave Music Lab på gatuplanet. Astro Can Caravan gjorde entré genom att ta gå in bland publiken spelande sina instrument, och gick därefter upp på scen och spelade en svulstig och psykedelisk rymdjazz, som lät ganska mycket som Sun Ra och Magma, och i viss mån även Frank Zappa, under hans jazzigare stunder. De var väldigt många på scen, ett riktigt storband. På en duk bakom bandet projicerades gamla svartvita sci-fi-filmer. Jag tror att en av dem var *Forbidden planet*. Vid ett mixerbord satt Brainwave Music Lab och suggererade ljud med hjälp av sensorer som var fästade på bandmedlemmarnas huvuden. Jag hade varken sett eller hört något liknande förut. Jag var rätt exalterad efter konserten, och växlade några ord med en finlandssvensk tjej som gick på

musikhögskolan i Göteborg. Hennes pojkvän spelade saxofon i Astro Can Caravan. Jag gjorde sällskap med deras gäng till en nattöppen pizzeria där det var fullt med folk. Jag frågade saxofonisten om jag kunde sova över hos honom, men han blev osäker och förlägen och sa att det kunde bli svårt. Han sa att det fanns en schyst park som det nog gick bra för mig att sova i, och pekade med fingret för att visa mig var den låg. Den låg precis nedanför pizzerian. Jag satt kvar en stund på pizzerian, och efter att saxofonisten och hans vänner hade gått, gick jag ner till parken och försökte att hitta någonstans att sova. Mitt på gräsmattan satt en grupp människor och spelade gitarr och drack öl. Jag slog mig ner och blev varmt välkommen. Jag frågade om jag fick låna gitarren och spelade sedan basgången till *La Femme D'argent* några vändor. Jag hade övat på den under hela sommaren på min gammelmormors gitarr som jag hade fått ära. När jag hade suttit hos parkfolket en stund dök en tjej i 30-årsåldern upp och slog sig ner bland oss. Hon kallades Memi och var grafisk designer. Vi satt i parken tills gryningen. Sedan rörde vi på oss och gick upp mot ett litet torg. Jag sa till Memi att jag inte hade någonstans att sova och att jag hade tänkt sova i parken. Hon bjöd in mig till sin lägenhet som låg i Berghäll. På dagarna var Memi i sin ateljé och jag strosade runt i Helsingfors och läste *Enemies* och åkte spårvagn och besökte konstmuséet. Eftersom min telefon var borta, fick jag en ny av Memis pojkvän, som var något av en hacker. Det var en Nokia N-Gage. Den fungerade bra. Jag köpte ett finskt SIM-kort. Jag trivdes rätt bra i Finland måste jag erkänna... och det kändes inte alls rätt att åka tillbaka till Sverige, så jag frågade Memi om hon hade några tips. Hon föreslog att jag skulle åka till kusten och hänga i skärgården. Hon hade en väninna i Åbo som jag säkert kunde bo hos. Jag tog tåget till Åbo och satt mitt emot en kvinna som läste en deckare. När jag kom fram till Åbo så fick jag inte tog på Maja. Jag drev omkring i Åbo och när det bör-

jade skymma satte jag mig på en pub som kändes hemtrevlig och gemytlig. Det var någon quiz på gång och det var fullt av folk, de flesta såg ut som studenter. Jag hamnade vid samma bord som två utbytesstudenter. Till slut stängde puben och jag berättade för dem att jag inte hade någonstans att sova. Det är lugnt, sa den ene av dem, du får sova hos mig. Vi tog hans Toyota till ett villaområde en bit utanför Åbo. Han hette Ola och var ingen utbytesstudent. Han hade flyttat till Finland från Nigeria för att studera och var finsk medborgare sedan flera år. Han var för tillfället gräsänkling och hade huset tomt. Jag såg ett stort fotografi på väggen och såg att han hade fru och tre barn. Vi slog oss ner i varsin soffa i tv-rummet och Ola satte på *Thank you for Smoking* som vi kollade på. Ola somnade snabbt. På morgonen efter skjutsade han in mig till Åbo och jag tog en buss ut till Pargas. Jag gick till mataffären och köpte frukt och sallad. Kassapersonalen sa priset på både svenska och finska. Det kändes som att vara i Sverige fast ändå inte. Jag promenerade en bit och kom till en populär badplats där jag sedan satt i några timmar. På eftermiddagen hörde Maja i Åbo av sig och sa att jag kunde bo hos henne från och med ikväll. Jag kom dit och vi tog en fika i Åbo. Hon pluggade kulturadministration. Vi gick till hennes närlivs och köpte gurksallad och bröd och gick hem och kollade på *Idioterna* och åt mackor. Dagen efter åkte vi till en liten festival i en stekig hamn utanför Åbo och såg bandet Yakuzi Pato som spelade en tillbakalutad instrumentalmusik som lät lite som ett soundtrack till en tv-film. När vi kom tillbaka till Åbo gick vi ut på en klubb, och jag träffade en amerikansk kille som ville jobba med film. Han rekommenderade mig att se en film som hette *The Last Battle*. Dagen därpå tog jag färjan hem till Stockholm och Frihamnen. Det var svårt att hitta en bekväm sittplats på båten, men det var fint väder så jag kunde sitta på däck och läsa nästan hela vägen.

Nämnda verk i texten:

The Twilight Saga: The New Moon, regi: Chris Weitz, 2009.

Förbjuden värld (Forbidden Planet), regi: Fred M. Wilcox, 1956.

La Femme d'Argent, musikspår, framförd av Air på skivan Moon Safari, 1998.

Fiender (Enemies), roman av Isaac Bashevis Singer, 1967. Filmatiserad av Paul Mazursky 1989.

Idioterne (Idioterna), regi: Lars von Trier, 1998.

Thank You for smoking, regi: Jason Reitman, 2005.

Den sista striden (Le Dernier Combat), regi: Luc Besson, 1983.

V.A. - Love jazz 1966-1977 (2008)